

ersten Bed. von ऊँ mit आ, in den beiden andern von ह्रा; nach P. auch in der ersten Bed. von ह्रा.

श्रौतिसि patron. von श्रौतिसि gaṇa तौत्वत्त्यादि zu P. 2, 4, 61. Name einer Gegend gaṇa गह्रादि zu 4, 2, 138. Davon adj. श्रौतिसीय ebend.

श्रौतिक (von श्रौ) m. 1) der niedersteigende Knoten (केतु) TRIK. 1, 1, 94. H. 121. Hār. 37. — 2) ein Bein. des Grammatikers Pāṇini TRIK. 2, 7, 24.

श्रौतिकम् NAIGH. 3, 12 scheint eine irrthümlich angenommene Partikel und aus RV. 2, 37, 5 abgeleitet zu sein: पूङ्गुं ह्र्वोषि मधुना हि कं गतम् — आ । हि । कम्.

श्रौतिकञ्चरं adj. vom N. pr. श्रौतिकञ्च P. 1, 1, 75, Sch. 3, 1, 7, Kār., Sch. Davon ein neues adj. श्रौतिकञ्चरीय ebend.

श्रौतिष्ठक m. N. einer Mischlingskaste, der Sohn eines Nishāda von einer Vaidehi-Mutter, M. 10, 37. Nach KULL. hat er an einem Gefangnis Wache zu stehen.

श्रौति s. u. धा mit आ.

श्रौतिलक्षण (श्रौ + ल^०) adj. = श्रौतलक्षण RAMĀN. zu AK. 3, 1, 10. ÇKDR.

श्रौतिमि (श्रौ + मि) adj. oder m. der das heilige Feuer aufgesetzt hat, also in der Opferhandlung begriffen ist (welche Wochen und Monate dauern kann); der heiliges Feuer unterhält P. 2, 2, 37. H. 833.

य श्रौतिमिः सन्नवत्यमिव चरेत् TS. 2, 2, 2. न वा श्रौतिमिनानृतं वदितव्यम् ÇAT. Br. 2, 2, 20. देवान्वा एष उपावर्तते य श्रौतिमिर्भवति 4, 2, 11. 12, 3, 5. 2. AIT. Br. 7, 8, 9. ĀÇV. ÇR. 2, 2. KĀTJ. ÇR. 4, 1, 31. 16, 6, 11. 22, 6, 14. 24, 6, 36. M. 3, 282. JĀGŪ. 3, 2. R. 1, 6, 15. DAÇ. 2, 42. RAÇH. 2, 44. — Vgl. श्रयाहित und श्रनाहितामि.

श्रौति (von धा mit आ) f. Auflegung, Aufgelegtes ÇAT. Br. 10, 6, 2, 2. fgg.

श्रौतिष्ठक (von श्रौ + तुष्ट) m. Schlangenfänger, — zäherer AK. 1, 2, 1, 12. H. 488. Einige schreiben श्रौ^०.

श्रौतिय Var. von श्रौतिय AK. 1, 1, 2, 34.

श्रौतमते n. von श्रौतम् (von श्रौ) P. 4, 2, 72, Sch.

श्रौतानिक (von 1. श्रौतानि) adj. f. ई MAÇ. in Verz. d. B. H. 73, 7.

श्रौतीरणम् (?) m. eine zweiköpfige Schlange H. ç. 183.

श्रौक m. N. pr. eines Fürsten, des Urgrossvaters von Kṛṣṇa MBH. 2, 35 (hier heisst er der Vater Kṛṣṇa's). 3, 658. ein Sohn Abhiṣit's HARIV. 2017. ein Grosssohn Abhiṣit's VP. 436. seine Schwester heisst श्रौकी HARIV. VP. m. pl. N. eines Volksstammes MBH. 5, 5351. Vgl. LIA. I, 612. Anh. XXIX.

श्रौकत (von ऊँ mit आ) n. das den Menschen darzubringende Opfer, Gastfreundschaft GAṬĀDH. im ÇKDR.

श्रौकति (wie eben) 1) f. Opferspende, sowohl die Gabe als das Geben. Dem ältern Sprachgebrauch ist auch die Bedeutung Anrufung, somit die Ableitung von ह्रा nicht fremd. Bei der nahen Verwandtschaft beider Bedeutungen lässt sich in der Mehrzahl der Fälle nicht mit Sicherheit zwischen denselben entscheiden. Die Sprache der liturgischen Bücher und der späteren Literatur hat das Wort durchweg im Sinne von Opfergabe. H. 821. य श्रौकतिं परि वेदा वर्षदूतिम् RV. 1, 31, 5. य श्रौकतिं यो वां दशोद्धिविकृतिम् 93, 3, 103, 5. 133, 8. श्रौं श्रौकिं पुरोगाणमाहुकृतिं Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany 9.2.2007

तिरोश्रौक्यम् 3, 28, 3.6. नृषाणावाहुकृतिम् 7, 66, 19. यः समिधा य श्रौकती यो वेदेन ददाषी 8, 19, 5. त इदं सुभग त श्रौकतिं ते सेतुं चक्रिरे दिवि 18.

ब्रह्मा समिद्रवति साहुकृतिर्वाम् 10, 52, 2. AV. 3, 22, 4. 7, 70, 1. 10, 8, 43. 8, 35. 11, 10, 5. 26. 12, 1, 13. 19, 4, 1. वामधूर्युर्नृमावाहुकृतिं बुकृतिं TS. 5,

1, 3, 4. पूरुषाहुकृतिर्ह्यस्य प्रियतमा 2, 2, 2. 5. 3, 9, 3. श्रौकतीष्टका 3, 4, 10, 1. श्रौकतयो वै नामैता यदाहुतय एताभिव देवान्यजमाना कृयति AIT. Br. 1,

2. प्रयान्नाहुकृति 8. श्रमताहुकृति, वपाहुकृति, श्रयाहुकृति, सोमाहुकृति 2, 13, 14. प्रातराहुकृति 5, 28. ÇAT. Br. 1, 4, 4, 1. दे वा श्रौकती सोमाहुकृतिरेवान्याश्रया-

हुकृतिरन्या 7, 2, 10. 2, 3, 1, 22. fgg. 3, 3, 1, 22. 11, 3, 2, 1. 3, 6, 3. fgg. ĀÇV. ÇR. 2,

2. 6, 9. KĀTJ. ÇR. 3, 3, 29. 14, 3, 1. प्रातराहुकृत्या हुताया पूर्णाहुकृत्ये वरदानम् 20, 1, 20. 25, 1, 3. कृत्यमद्याधूर्युस्मिन्यज्ञ श्रौकती कृत्यतीति तिस्र इति कतमास्तास्तिस्र इति या हुता उक्त्वलति या हुता श्रतिनदते या हुता श्र-

थियेरते BRH. ĀR. Up. 3, 1, 8. श्रौ प्रास्ताहुकृतिः सम्यक् M. 3, 76. समित्यु-चा । वतिन्द्रगुरुवक्त्रिणा बुकृयात्सर्पिषाहुकृतीः 11, 119. ब्रह्माहुकृतिहुतम्

2, 106. 3, 104. JĀGŪ. 3, 71. MBH. 3, 14131. 14, 2700. R. 4, 10, 21. RAÇH. 1,

53. 82. श्रौकृतिर्मय ÇAT. Br. 4, 3, 4, 5. 11, 2, 6, 13. श्रौकृतिवत् 11, 2, 1, 6. Vgl. श्रिमिहानाहुकृति, श्रनाहुकृति, ऊर्जाहुकृति, पूर्णाहुकृति. — 2) m. N. pr. eines Marut HARIV. 11347.

श्रौकृतीर्वृध् (श्रौकृति + वृध् mit Dehnung des Auslauts) adj. am Opfer sich ergötzend RV. 9, 67, 29; vgl. 3, 28, 6.

श्रौकृत्य n. Name einer Staude, Tabernaemontana coronaria Willd. (हल्लराध्य, तरवट, तगर, पीतपुष्प u. s. w.), RĀGĀN. im ÇKDR.

श्रौह् (von ह्रा mit आ) f. Anruf: कृष्टिनामन्वाहुकृवः RV. 8, 32, 19. — Vgl. वर्षाह्.

श्रौहति (wie eben) f. Anrufung ÇABDAR. im ÇKDR. AIT. Br. 1, 2 (s. u. श्रौकृति 1.).

श्रौह्य (von ह्रू mit आ) adj. der herzugebeugt d. h. geneigt gemacht, herbeigebracht werden muss, oder vor dem man sich beugen muss: नूने न शिवं श्रौह्यः सन् RV. 1, 69, 4(2).

श्रौहत s. u. ह्रू mit आ.

श्रौहतयसक्तु (श्रौ^० - यज्ञ + क्तु) adj. das bereite Opfer zu vollziehen entschlossen AV. 9, 6, 27.

श्रौह्य (von श्रौ) adj. an einer Schlange befindlich P. 4, 3, 56. AK. 1, 2, 1, 9.

श्रौहि conj. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. das श्रौ ist vor einem folg. Vocale keiner euphonischen Veränderung unterworfen P. 1, 1, 15, Sch. Einfluss auf den Accent des verb. fin. 8, 1, 49. 50. oder (im Fragesatze) AK. 3, 3, 5. H. 1836. an. 7, 52 (श्रौहि प्रश्नविचारयोः, blosser Druckfehler, da das eig. श्रौहि in demselben Çloka aufgeführt wird). MED. avj. 90 (श्रौ-

हे [!] प्रश्ने विचार च). यत्रायं पूरुषो श्रियत उद्स्मात्प्राणाः क्रामन्त्यक्तेः नेति ÇAT. Br. 14, 6, 2, 12 (= BRH. ĀR. Up. 3, 2, 11). उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य कश्च न गच्छतीः । श्रौहि विद्वानमुं लोकं प्रेत्य कश्चित्सन्भ्रुताः (lies ंताः) TAITE. Up. 2, 6. तेषां तु निष्ठा का कृत् सन्नमाहो रजस्तमः BHAG. 17, 1. वैखानसं किमनया व्रतम् — नियोजितव्यम् । श्रौह्यतम् — श्रौहि निव-

त्त्यति समं हरिणाङ्गनाभिः ॥ ÇIK. 26. दारत्यागो भवाम्याहो परस्त्रीस्पर्शोपश्रुतः 123. In Verbindung mit स्वित् gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. oder etwa: स्वर्गे कानं क्रियतं ते तस्युस्तदपि णं मे । श्रौहि स्वित् शाश्वतं स्थानं तेषां तत्र MBH. 18, 152. N. 21, 31. R. 2, 72, 13 (श्रौ^०). किमयं पिण-

दः । श्रौहि स्त्रियकारः PAT. zu P. 6, 4, 159. किं देवदत्तः पचति । श्रौहि

श्रौहि स्त्रियकारः PAT. zu P. 6, 4, 159. किं देवदत्तः पचति । श्रौहि

श्रौहि स्त्रियकारः PAT. zu P. 6, 4, 159. किं देवदत्तः पचति । श्रौहि

श्रौहि स्त्रियकारः PAT. zu P. 6, 4, 159. किं देवदत्तः पचति । श्रौहि

श्रौहि स्त्रियकारः PAT. zu P. 6, 4, 159. किं देवदत्तः पचति । श्रौहि